

Til § 25.

I indeværende Aar er Antallet af indenlandske Tobaksdyrkere tiltaget overordentlig stærkt paa Grund af Vanskelighederne ved Fremskaffelsen af udenlandsk Tobak. Af de tilkomne nye Tobaksarealer er imidlertid en stor Del af ganske forsvindende Udstrækning, og en fortsat Udvikling i denne Retning vilde medføre Nødvendigheden af en Kontrol, der dels vilde blive overordentlig vanskelig, dels være forbundet med Udgifter, der stod i et ganske urimeligt Forhold til den Skatteindtægt, der vilde kunne paaregnes af saadanne ganske smaa Arealer. Det foreslaas derfor fremtidig at betinge indenlandsk Tobaksdyrkning af Toldvæsenets Tilladelse, der da kun vil blive nægtet for Arealer, der ikke naar en vis, efter Forhandling med Repræsentanter for Tobaksdyrkerne fastsat Størrelse.

Efter Lovens § 7 maa Tobakken ikke fraføres den Ejendom, paa hvilken den er avlet — den paa lejet Areal dyrkede To-

bak i alt Fald ikke fjernes fra Dyrkerens Hjem —, forinden Tobakken skal frembydes til Opvejning, hvilken Opvejning først skal ske af Tobakken i tørret (lufttørret) Stand. Det kan imidlertid for en Tobaksdyrker være forbundet med Vanskeligheder selv at tørre Tobakken, hvorfor der foreslaas givet Dyrkeren Adgang til at overføre Tobakken til en Køber, der da tørrer denne og lader den opveje. I saadanne Tilfælde maa det anses for rettest, at ogsaa Afgiftspligten overgaar til Køberen.

Til § 26.

Ved Paragraffens Bestemmelser foreslaas det at lovfæste de Regler, som administrativt er fastsatte i Henhold til Loven af 13. Oktober 1917 § 8, 1ste Stk. En direkte Kontrol med Raatobakken er nødvendig, navnlig for Virksomheder, hvor ingen ordnet Driftsbogføring er gennemført.